

[Hauge.]

saa godt som skært Oksekød for 1 Kr. 70 Øre pr. kg, skært Kviekød for 2 Kr. pr. kg og skært Fedekalvekød for 2 Kr. 40 Øre pr. kg. Disse Priser kunde jeg konstatere var lavere, i alt Fald ikke højere, end Prisen er her. Jeg skønnede, at de var noget nær de samme som her, men i alt Fald var der ikke Tale om, at vi kunde sige, at vi fik vore Fødevarer, de Fødevarer, som vi selv producerer, billigere, end man fik dem i Sverige. Af Samtaler med Landmænd kunde jeg skønne, at der heller ikke var stor Forskel paa Kreaturpriserne; i hvert Fald er Kreaturpriserne i Sverige i dette Øjeblik ikke højere end i Danmark. Kornpriserne er noget højere i Sverige end i Danmark, men Flæskepriserne er meget lavere, og jeg siger i denne Forbindelse, at det er ganske urimeligt, at det skal være saa at sige umuligt for den jævne Mand her i dette Land at spise Flæsk. En Gaardejer, som jeg havde Lejlighed til Samtale med, og som bor 25 km uden for Göteborg, havde for 2—3 Dage siden leveret et slagtet Svin — Indmaden var taget ud — solgt det og leveret det i Husholdningerne, i Hjem, som er mig bekendt, for 1 Kr. 40 Øre pr. kg. Her i Danmark kan vi ikke købe Flæsk til de Priser, ikke tilnærmelsesvis.

Naar altsaa vore Landmænd klager saa højt, som de gør, over, at de faar for lidt for deres Varer, skulde de kigge lidt over paa den anden Side Øresund og se, hvad Landmændene der faar for deres Varer. Her i Landet er Forholdet jo det, at Svineleverancen til Byerne er reguleret, Leverancerne holdes meget knappe til Landets egen Befolkning og er under skarp Kontrol og Regulering af Landmændene selv gennem deres Organisationer, og de kan føre denne Kontrol i Ly af Loven; men baade den konservative Presse og Venstres Presse angriber Regeringen og Regeringsflertallet for, at Flæskepriserne er saa høje, som de er. De ved meget vel, at hverken Regeringen eller Regeringspartierne har Ansvar for, at man saaledes regulerer Forbruget af Flæsk ned i Byerne, som Tilfældet er.

Den Prisstigning, der har fundet Sted i Danmark, har, som jeg altsaa kan paavise, ingen eller kun ringe Forbindelse med Valutacentralens Virksomhed, men derfor kan den naturligvis være generende nok, og hvor det kan vises, at Importørerne og andre hensynsløst udnytter Situationen, maa der skrides alvorligt ind mod Prisstigningerne. Og jeg vil i denne Forbindelse sige, at jeg haaber, at saadan fornøden

Indskriden kan finde Sted, ogsaa efter at den højtærede Handelsminister nu giver Afkald paa den hidtil gældende Bestemmelse i Valutaloven om Indskriden, at han kan klare sig med de Bestemmelser, der staar til hans Raadighed i Prisreguleringsloven.

Hvad Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag angaar, kan jeg afstaa fra at gaa i Detailler — jeg har jo kun en halv Time til min Raadighed til at udtale mig —, thi den højtærede Minister har i sin Forelæggelsestale gjort udførligt Rede for Lovforslagets Indhold i Forhold til den gældende Lov.

Den foreslaede Deling af Importvarerne i Grupper, A, B og C, kan jeg tiltræde, fordi ogsaa jeg billiger, at man i videst muligt Omfang frigør Importen, særlig af Raastoffer og andre Varer, som vi kun i Nødsfald maa undvære. Jeg kunde i og for sig ønske, det var muligt at forøge Varelisten under A, men naar dette ikke foreslaas, er Aarsagen naturligvis først og fremmest Hensynet til Eksporten. En Fordel vil det være, at Importørerne af B-Varer tidligere end ellers faar Besked om, hvor stor deres Import kan forventes at blive i den kommende Tildelingsperiode.

Egentlig savnede jeg en Liste D, en Liste over saadanne Varer, som der faktisk ikke gives Importtilladelse til. Der kan naturligvis ikke opstilles noget Tal for saadanne importforbudte Varer, eftersom man i mange Aar ikke har tilladt Indførsel af disse Varer. Som Følge deraf kan ingen vide, hvor stor Importen vilde blive, dersom de blev givet fri. Men det er nyttigt at erindre sig, at mange livsvigtige Varer er importforbudte, og navnlig bør Venstre erindre sig det. Rent faktisk er Importen af Smør forbudt, det samme gælder Kød, Flæsk, Æg, Sukker, Kartoffelmel, alt sammen Landbrugsvarer. Der kan ikke være Tvivl om, at dersom Importen blev givet fri, vilde den blive meget betydelig fra visse Lande, hvorfra disse Varer kunde sælges i betydelige Mængder og til lavere Priser. Jeg skal ikke gaa ind for, at der skal gives fri Indførsel af de nævnte Varer, thi jeg ønsker ikke, at Udlandets Producenter skal aflæse deres Overproduktion her til ruinerende Priser for det danske Landbrug.

Desværre stiller Landbrugets officielle Repræsentanter sig ikke i alle Tilfælde paa et tilsvarende Standpunkt, naar Talen er om Regulering af Importen af Industri-varer. Modsetningen kender vi, endog i en temmelig uhyggelig Grad, og vi faar sikkert